

ment de son catàleg no més, ja és un acte pedagògic. Doncs, en principi, res ha de contenir-se en ella que no sia concienta voluntariament escollit.

(Del «Glosari».)

XENIUS.

*
**

Estudià el Consell Permanent l'informe del Consell de Investigació Pedagògica referent a les projectades ensenyances per a la formació de Bibliotecaríes que hagin d'encarregar-se del desenrotll del plan de Biblioteques Populars, les bases de les quals foren aprovades per la última Assamblea de la Mancomunitat. S'aprovaren les bases generals de organització dels referits estudis per bibliotecaríes i la convocatòria per al primer curs.

(De *La Veu de Catalunya*.)

..

Podrem, en el pròxim número, publicar les bases que dona el Consell Permanent per al Concurs de Biblioteques populars.

Avencarem que el minimum de subvenció que es demana és un 10 per cent del fons inicial que dona la Mancomunitat, o sia 500 pessetes a les de primer grau, 300 a les de segon i 100 a les de tercer.

S'instauraran quatre biblioteques.

Se n'haurà d'escollir una al menys de cada un dels tres graus.

Si és anàloga l'importància i facilitats de dos oferiments, el Consell mirarà de distribuir les primeres instauracions entre regions catalanes diverses.

Sa selecció serà feta abans del 31 de Desembre i, si és possible, les biblioteques estaràn a disposició del públic ja tot el 1916.

Les Institucions Olotines

COMUNICAT DE LA COMISSIO DE LA BIBLIOTECA PUBLICA

Sr. Director de VIDA OLOTINA.

Olot, Agost de 1915

Quan en 1910 uns quants companys i jo acabarem de rebre l'especial comissió de l'organització i catalogació de la Biblioteca, amb prou feina hi havia cinc o sis centenars de llibres i cinc o sis metres d'estanteries velles.

Després de cinc anys d'un treball intens, lent i monóton, la Biblioteca ha operat tant extraordinaris canvis que ni sembla la mateixa, comptant amb més de 5,000 exemplars, una considerable ampliació de local, mobiliari per valor de 1500 pessetes, una

catalogació casi completa interina, el comensament de la catalogació definitiva, la tercera part d'estanteria nova per a l'ordenació i conservació dels exemplars, un servei establert de Biblioteca-Ambulant per a la prestació de llibres, i una Comissió executiva autònoma que vetlla constantment i amb consciència pels interessos d'aquesta institució cultural olotina.

Naturalment que hi ha molt que fer encara, perquè falta casi la totalitat del catàleg definitiu i dues terceres parts de les estanteries noves; però lo primer ja és feina d'anys i lo segon és qüestió de moltes pessetes, i ni 'ls anys poden acumular-se, ni 'ls diners s'improvisen.

Casi tot lo fet és obra d'una mà sola, d'una mà de aficionat que hi ha pogut dedicar cinc anys d'estones curtes que li deixen les seves ocupacions; el dia qu'una persona assalariada pogués continuar o cooperar a aquesta obra, l'organització seria qüestió d'un temps força breu, ja que tampoc enclou cap problema econòmic de trascendencia perquè se calcula que la Biblioteca quedaria ben encarrilada per temps amb la suma de soles unes 1500 pessetes més.

Què com s'anirà fent aquest misteri? és senzill: a falta d'un Bibliotecari amb sou, el temps i la paciència permetran fer-ho tot amb més calma, si cap, però amb la mateixa abnegació i voluntat; i amb paciència i temps se podran anar recullint les pessetes que facin falta, si bé no's compta més que amb la subvenció anyal de l'Ajuntament, qu' aquest any ha sigut de 125 pessetes, i les quotes mensuals de deu protectors que bonament presten el seu concurs econòmic, i algún donatiu extraordinari com el de don Enric Batlló que l'any passat donà per a la construcció de cinc armaris 200 pessetes.

L'utilitat immediata de la Biblioteca quedarà demostrada esmentant tan sols que han aprofitat ja no més els serveis de Biblioteca-Ambulant més de 150 llegidors, que se n'han endut als seus domicilis prop de 300 llibres, dels quals ne queda encara una vintena en circulació.

L'any passat la Biblioteca organís l'Exposició Bibliogràfica de la Premsa Olotina, i edità el Catàleg corresponent; l'Exposició fou materialment un èxit, moralment un èxit, i economicament un fracàs grós, del qual encara queda algún déficit afortunadament ja molt reduït.

En general la gent d'Olot no aprecia amb justesa lo que val la seva Biblioteca; i afortunadament aquest no ha sigut mai un grós obstacle per a l'entusiasta Comissió.

Seu affm. s. s.

Joaquim Danés i Torras

